

SARKAŅU ZIŅAS

Madonas novada Sarkaņu pagasta pārvaldes izdevums

2019. g. NOVEMBRIS - DECEMBRIS Nr. 5 (83)

REDAKTORES SLEJA

Gada nogale ir laiks, kad, neskatoties uz īsākajām dienām un garākajām naktīm, runājam par gaišumu. Par gaišumu, kas nāk no egļu zaros iedegtajām sveču liesmiņām, par gaišumu un siltumu, kas nāk no mūsu sirdīm, kad vēlam saviem tuvākajiem mīļus vārdus, siltus rokas pieskārienus.

Šis ir laiks, kad sirds visvairāk alkst un ilgojas pēc miera, lai sakārtotu savas domas, ieklausītos sevī, apstātos... lai sagatavotos Ziemassvētku brīnuma atnākšanai, kas katram atnāk savādāk un prieku sagādā atšķirīgas lietas un notikumi. Un vislabākais būtu, ja svētku sagatavošanas laiks nebūtu nogurdinošs, ar steigu gādājot dāvanas un rūpējoties par svētku galdu. Un, tos aizvadot, nebūtu jāatzīst - cik labi, ka tie pagājuši un viss izdevies godam...

Gada tumšais laiks cilvēku padara apcerīgāku, jūtīgāku, tādēļ tagad pateiktajam labajam un no sirds nākušajam vārdam ir jo lielāka vērtība nekā saulainajās dienās.

Lai kļiedētu tumsu, iedegsim sveces. Daudz sveču. Mazajām liesmiņām piemīt burvju spēks atvairīt tumsu un radīt siltumu sev apkārt.

“Kad tu uzsmaidi savam tuvākajam un piedāvā viņam savu roku, un ikreiz, kad tu apklusti, lai kādu uzklausītu, iestājas Tavi Ziemassvētki.” tā domājusi Māte Terēza.

Lai mums visiem brīnišķīgs Ziemassvētku laiks!

Valda Kļaviņa

*Nāk Ziemassvētki, egļu smarža liega,
Un viegli baltas pārslas slīd.
Bet sirdi nevar ieputināt sniegā,
Tai jāiet lielus sapņus piepildīt.*

Kad gaidām Ziemassvētku brīnumu, mēs izvērtējam gada laikā paveikto, esam lepnī par sasniegto un mūs pārņem miera un labi padarīta darba sajūta. Baltais, klusais pārdomu laiks lai liek jums apstāties, ieklausīties sevī un sajūst prieku par gada laikā piedzīvoto, veicot ikdienas pienākumus un rūpējoties par saviem tuvākajiem. Sajūst prieku par dāvāto un saņemto mīlestību. Lai Jaunajā gadā katram ir kāds sapnis, ko piepildīt, kāds cilvēks blakus, ar kuru aprunāties un dalīties! Lai balti, mīļi un sirsnīgi Ziemassvētki! Lai mīlestības piepildīts un panākumiem bagāts Jaunais gads!

Sociālā darbiniece
Staņislava Pommere

*Ziemassvētku laiks ...
kad vārdi, ko vēlamies teikt, tiek rakstīti sirdī,
kad izzūd ikdienas rūpes,
kad atceramies būtisko ...
Tas ir Ziemassvētku laiks.*

Lai Ziemassvētku klusums nes mieru jūsu sirdīs un lai, tuvojoties Jaunajam gadam, sāpes un nelaiemes paliek pagātnē! Pārstāji domāt par laiku, kas ir pagājis, tā vietā tērējiet savu laiku, lai skatītos nākotnē!

Lietvede-kasiere **Inga Bārbale**

*Noliksīm bēdu zem egles zariem,
Aizdegsim sveces, lai mieru sirds rod.
Lūgsim no egles sev zaļo spēku,
Paņemsim gaismu, ko svētvakars dod!
V. Kokle-Līviņa*

**Lai Ziemassvētku gaisma katrā sirdī,
lai Jaunajā gadā veiksmē, panākumi,
prieks, veselība un ticība labajam!**

Madonas novada bāriņtiesas vārdā
bāriņtiesas locekle Sarkaņu pagastā
Aleksandra Miesniece

*Nāk eņģelis ar zvaigžņu svecēm rokās
Un zemes tumsā savu gaismu nes.
Mirdz neskaitāmi pulki debeslokā
Kā toreiz senatnē pie Betlēmes.
Caur gadu tūkstošiem skan
nenorimstot
Šī balss mums tad, kad zeme miegā
dus!*

Lai Ziemassvētku gaisma jūsu sirdīs
ienes siltumu un līksmību! Lai Jaunais
gads jums kļūst par labo domu
piepildījuma, sirsnīgu cilvēcisko
attiecību un sasniegumu gadu!

Nekustamā īpašuma
speciāliste **Anita Kurmīte**

*Lai katrs jauns rīts atnes ko
nezināmu...
Lai katra diena steidz satvert un
piepildīt to,
Lai vakars atalgo ar prieku un mieru!
Lai Jaunajā gadā piepildās tas, kas
vecajā meklēts un neatrasts!*

Multifunkcionālā centra “Logs”
vadītāja
Krista Vorskla

Apsveicam!

15. novembrī Madonas kultūras namā svinīga pasākuma laikā tika pasniegti Madonas novada pašvaldības apgalvojumi – 21 personai Pateicības raksti un 15 personām un 1 sabiedriskai organizācijai – Atzinības raksti.

Viņu vidū arī cilvēki, kuru dzīve un darbība saistīta ar Sarkaņu pagastu.

Pateicības rakstu saņēma **Staņislava Pommere** – Madonas novada pašvaldības Sociālā dienesta darbiniece Sarkaņu pagastā.

Atzinības rakstus saņēma:

Daiga Maderniece – Praulienas pagasta PII “Pasaciņa” vadītāja, Sarkaņu pagasta tautas nama “Kalnagravas” senioru deju kolektīva “Labākie gadi” vadītāja.

Dace Kalniņa – Jāņa Norviļa Madonas mūzikas skolas skolotāja, Sarkaņu pagasta tautas nama “Kalnagravas” jauktā vokālā ansambļa “Rondo” vadītāja.

Jānis Stafeckis – Sarkaņu pagasta z/s “Vainagi” īpašnieks.

Valdas Kļaviņas teksts
Agra Veckalniņa foto

Jānis Stafeckis

Daiga Maderniece

Staņislava Pommere

Dace Kalniņa

Pagasta pārvaldes aktualitātes

22. novembrī pagasta pārvaldes zālē uz tikšanos ar novada vadību tika aicināti pagasta uzņēmēji. Tikšanās mērķis uzzināt, ko domā, plāno un ar

kādām problēmām saskaras Madonas novada uzņēmēji.

Madonas novada domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs, priekšsēdētā-

ja vietnieks Ivars Miķelsons, novada pašvaldības izpilddirektore Vita Robalte un Attīstības nodaļas vecākā speciāliste uzņēmējdarbības un tūrisma jautājumos Ilze Vogina sarunas laikā vispirms iepazīstināja ar paveikto uzņēmējdarbības atbalstam pēdējos gados. Paveikts daudz, bet daudz kas vēl tikai plānots.

Galvenie jautājumi, kas izskanēja no sarunas dalībniekiem, bija ceļi. Lauku ceļu stāvoklis visā novada teritorijā nav nekāds spožais. Piesaistot Eiropas struktūrfondu līdzekļus, ir izdevies sakārtot vairākus ceļus arī Sarkaņu pagastā. Problēma ar finanšu piesaisti ir pagasta teritorijas ceļiem, kas šķērso privāto zemju teritorijas. Izskanēja arī vairāki citi jautājumi par saimnieciskām un pagasta tālākās attīstības lietām, un abas puses atzina, ka šādas tikšanās ik pa laikam ļoti nepieciešamas arī turpmāk.

No kreisās: Ivars Miķelsons, Ilze Vogina, Agris Lungevičs, Vita Robalte.

Valdas Kļaviņas teksts un foto

Svētku brīži

14. decembrī tautas namā "Kalnagravas" tika iedegta svētku egle, kuru tradicionāli jau daudzus gadus garumā iedegst aicināti pagasta cilvēki, kuru lielos un mazos labos darbus novērtējuši līdzcivēki.

Aicinot iedegst sveču liesmiņas egles zaros, par katru no viņiem izskanēja neliels stāsts:

– Dzīvojam vietā, ar kuru lepojamies par tās skaisto, kalnaino dabas ainavu. Bet, lai cik šī vieta arī būtu skaista, par to ir jā rūpējas – tā jā sakopj, jā nopļauj, sa slauka viss. Un tas ir kādam jā dara. **Anita Kurmīte** daudzu gadu garumā rūpējusies par parka sakopšanu, tāpat arī par visām citām sabiedriskajām vietām pagastā. Viņai allaž prātā jaunās idejas un darbi, kas jā paveic tuvākā nākotnē.

– **Inga Bārbale** – cilvēks, pie kura vienmēr var griezties pēc padoma gan priecīgos, gan skumjos brīžos. Viņa vien-

mēr atrod labu vārdu, liek pasmaidīt arī tad, kad grūti. Uz klausu jebkurā laikā, kad vajadzīga palīdzība un atbalsts, neskaitot ne minūtes, ne stundas no sava laika.

– Aiz Sarkaņiem gar Krieviņiem uz Rēķu kalnu ved pavisam parasts lauku ceļš. Vietējiem šis ceļš liekas īpašs, jo vienmēr ceļa malas izplautas, krūmi izgriezti, pļavas sakoptas. Tur jūtama kārtīga saimnieka klātbūtne, un, šķiet, **Jānis Škutāns** to dara ar īpašu rūpību. Lai vairāk tādu saimnieku, kas padara Latvijas ainavu skaistāku, sakopjot savu teritoriju.

– Te piedzimuši paši, te dzimusi un aug jaunā paaudze... Īsti sarkanieši, kuriem tuva tautasdeja nu jau vairākās paaudzēs. Un, ja pagastā notiek sporta vai kādas citas aktivitātes, viņi noteikti piedalās, jo ir piederīgi šai vietai no matu galiņiem līdz papēžiem – **Raivis, Liene, Emīls un Mikus Jurevici**.

– **Lāču ģimene** par sarkaniešiem sevi sauc vien pāris gadus, bet tos šeit pavada, dzīvojot un iesaistoties it visā – pašdarbībā, sporta aktivitātēs, dažādos citos projektos, kas notiek pagastā, un atzīst – ja kaut kas tiek organizēts, tas taču domāts iedzīvotājiem, tad šī iespēja arī jāizmanto un jāatbalsta ar savu aktīvu dalību...

– Biksēres puisis, kam interesē daudz kas. Ja kādu darbu iesāk, tad dara ar īpašu centību un pienākuma apziņu. Un varbūt netipiski saviem vienaudžiem, bet viņu ļoti ieinteresējusi aušana. Paldies **Robertam Klāvam** par sirds dāsnumu, dāvinot savu darinājumu Sarkaņu bibliotēkai!

Turpmāk bibliotēkas mazie apmeklētāji varēs rotaļāties uz Roberta Klāva austā paklāja. Prieks par viņa uzņēmību, radošumu, spēju noaust paklāju uz lielajām stellēm!

– Jau daudzus gadus Madonas novada sadraudzības pilsētā Anikškos, Lietuvā, notiek starptautiski ziedu paklāju festivāli. Bija par to dzirdēts, arī attālums tikai nedaudz tālāk kā līdz galvaspilsētai Rīgai. Kāpēc neaizbraukt un nepiedalīties? Ir zināšanas, prasmes un idejas, ko gribas likt lietā.

Un viss izdevās lieliski! Mūsējās – biedrības "Sarkaņu pagasta kultūrmanojuma" komanda –, kuras sastāvā **Valentīna Gailīte** un **Velga Liepiņa** un vēl divas dalībnieces no novada, aizbrauca un uzvarēja gan žūrijas, gan skatītāju vērtējumā.

Viena no vietām ar ko atpazīst Biksēri ir avotiņš, – iekopta, estētiska vieta, kur ērti piebraukt un veldzēt slāpes. Šinī vasarā par tā esamību nezinātājam, vēsta arī jauna norāde, kuras vārdu autors sarkaniešis Andris Trečaks, bet tehniskais izpildītājs tapis **Māra Dolbes** ražotnē. Māra ģimene izveidojusi arī jaunu uzņēmumu, kurā top produkti no dabas veltēm – tējas, sīrupi, vīni, tāpat dažādi galdniecības izstrādājumi. Un vēl, – nekad neatteiks, palīdzēs, ja vien tas būs viņa spēkos.

Egles gaismiņu iedegzējus sveica Madonas novada pašvaldības izpilddirektore Vita Robalte, veltot viņiem un visiem pasākuma apmeklētājiem apsveikuma vārdus tuvojošos Ziemassvētkos.

Pasākuma turpinājumā izskanēja brīnišķīgs koncerts. Tajā piedalījās vokālie ansambļi "Rondo" un "Variants", mūziķes Paula Silava un Ilze Drozdova, kā arī Jāņa Norviļa Madonas mūzikas skolas audzēkņi Rainers un Ralfs Puzāni un viņu vadītāja Dace Kalniņa.

Valdas Kļaviņas teksts

Foto no arhīva

Rūķu lomā iejūtas "Variants".

"Rondo" un Paula Silava.

Svētku dalībnieku kopbilde.

Svētki ieskandināti

Lai svētku laiks būtu īpašs nepāšaubāmi, galvenā to rota ir egle, ko atrast nemaz nav tik viegli. Jau daudzus gadus tas nesagādā īpašas raizes, jo egle jau gaida, lai dotos uz svētkiem. Ar īpašu mīlestību stādītās un koptās egles pie mums ceļo no "Tiltakalna" mājām. Paldies **Andrejam Ieragam** par skaistajām eglēm "Kalnagravās" un **Biksēres centrā!**

Vestures atspulgos

Ar cerību un ticību dzīvojot

Ieskaņai

Lai šajos Ziemassvētkos gaiši uzvir-
mo atmiņas par komatu likšanu diktātos,
par pacietību kora dziedāšanas stundās
un prieku svētkos, par nopietnām saru-
nām, skolnieciskām blēņām, par smaidu
un jokiem, kas vēl joprojām saistās ar
cienījamo skolotāju Elgu Sudāri Sarkaņu
pamatskolā... 48 darba gadu ritums, triju
paaudžu izskološanās laiks.

23. decembrī skolotājai būtu 90. dzim-
šanas diena, un atcerei no skolas vēstu-
res materiāliem izvēlētas tās fotogrāfijas
un ziņas, tai skaitā no divām vēstulēm,
kas saistās ar tālāku laiku - no 1951. līdz
80. gadu sākumam, bet ar meitas Ivandas
atļauju lasāmi fragmenti no Madonas vi-
dusskolas 9. klases skolnieces Elgas (to-
laik – Priednieces) dienasgrāmatas.

Lai dzīvē satiktie cilvēki, viņu dzīves
piederde, viedums, arī kļūdas ļauj labāk
saprast pašiem sevi un tās vērtības, kas
dzīvē nozīmīgas mums!

Gaišus Ziemassvētkus un gadu miju
vēlot – **Inese Sudāre**

Par skolotāju... pierunāta

Skolotāja Elga Sudāre bija dzelzaviete
no "Liepiņkalna" mājām, tāpēc arī izglī-
tošanās Dzelzavas pamatskolā, tad turpi-
nājums Madona vidusskolā un reizē arī
Madonas mūzikas skolā. Augstskolas iz-
glītība iegūta Daugavpils Pedagoģiskajā
institūtā. Viss darba mūžs Sarkaņos, sko-
lā mācot latviešu valodu un literatūru,
mūziku, vadot skolēnu kori, piedaloties
skatēs un braucot uz skolēnu Dziesmu
svētkiem Rīgā, dziedot pašai vai vadot
ciema kori un kultūras komisiju, kas no-
zīmēja sarīkojumu un pašdarbības pulci-

**Skolotājas E. Sudāre, A. Lībore un D. Zvirgzdiņa kopā
ar komponistu un diriģentu V. Breģi skolā 1969. gada
22. martā.** Foto no ģimenes arhīva

**Pedagoģi Elga un Edgars Sudāri sko-
las izlaidumā 1982. gada 15. jūnijā.**

Foto no ģimenes arhīva

ņu darba organizēšanu.

Kādā intervijā žurnā-
lam "Skola un Ģimene"
(1996) lasāms, ka par
skolotāju Elga nemaz nav
gatavojusies kļūt: "Mans
pirmais nodoms bija mā-
cīties par zobārsti. Bet
nesanāca. Iepazinos ar
Edgaru, viņš jau skolotāja
darbu bija sācis, pierunāja
arī mani. Pēc Madonas
vidusskolas beigšanas

tūlīt iestā-
jos jaun-
izveidotajā pedagoģijas
klasē – nākamajā pava-
sarī to beidzu. 1951. gada
vasarā mūsu dzīvē bija
vairāki svarīgi notiku-
mi – pēc mana izlaiduma,
nākamajā dienā, mūsu
kāzas – tieši Jāņos. Vēl
īsti elpu neatvilkusi pēc
lielās dancošanas, prom
uz Rīgu kārtot iestājek-
sāmenus Pedagoģiskajā
institūtā. Un rudenī sākās
skolotājas gaitas Sarkaņu
pamatskolā. Dzīvešpara

pamatā ir bērībā atraisītās daudzpusī-
gās intereses, bet darbošanās griba un
optimisms ir mana rakstura sastāvdaļa.
Sūkstīšanās par grūtu dzīvi nepalīdzēs to
vērst vieglāku. Es dzīvoju bez činkstēša-
nas, ar cerību un ticību."

Dziedāšana – sirds aicinājums

Skolas arhīvā glabājas, sākot ar 1965.
gada datējumu, goda raksti gan vecā-
ko, gan jaunāko klašu, gan skolas zēnu
korim par godalgotām vietām un aug-
stu māksliniecisko sniegumu Madonas
rajona skatēs. Daļa no tiem ar ierakstu
apliecina, ka diriģente ir Elga Sudāre.
Žūrijas parakstos savukārt ieraugāmi
virsdiriģenta, sarkanieša un skolas ab-
solventa Valda Breģa un viņa dziedāša-
nas skolotāja Kārļa Dievkociņa paraksti.
Bet vēl tālākos gados skolotāja pati dzie-
dājusi Sarkaņu kori, arī dubultkvartetā.
Starp goda rakstiem viens 1974. gadā ir
adresēts Sarkaņu ciema jauktajam korim
par vokālo izaugsmi (diriģente Elga Su-
dāre).

Skolotājas paveiktais novērtēts ar to-

Skolas eglītes koncertā 70. gadu pašā sākumā.

Foto no skolas arhīva

laik Madonas rajona Tauta izglītības no-
daļas, rajona Kultūras nodaļas, arī Kul-
tūras ministrijas goda rakstiem, piešķirta
nozīme "Izglītības darba teicamnieks",
80. gadu sākumā – medaļa "Darba ve-
terāns". Mūzikas stundas ar pamatīgu
izvingrošanos dažādos ritmos un rotaļās
jaunākajām klasēm un skaņdarbu klausī-
šanos, dziedāšanu vecākajā klasēm – tas
bija arī skolotājas E. Sudāres no sirds da-
rāmais, līdz neveselība liedza strādāt...

No divām nenosūtītām vēstulēm

Paldies Tev, skolotāj...

(..) Es cienu un apbrīnoju Elgu, tagad
jau tur augšā, aiz mākoņa, noteikti lik-

sma mākoņa maliņas, Edgaru, vēl arvien tepat līdzās. Viņu jaunības un darba sākuma gadi iekrita skarbarajos piecdesmitajos. Ar trūkumu visapkārt, ar meža izciršanas normām, ar zirga pajūgiem un aizputinātos ceļos, bez elektrības, bez...

Taču klausoties viņu jaunības dienu atmiņu stāstos, šķiet, viņi dzīvojuši Saules zemē. Tik daudz gaišuma! Nevienas žēlabas. Un ticiet, tas dara gaišākus arī mūs, nākamo paaudzi. Liek paraudzīties uz ķibelēm un nebūšanām vieglāk. Es pateicos liktenim, kas devis man iespēju būt kopā, strādāt vienā kolektīvā ar Elgu un Edgaru Sudāriem(..)

16.10.2005. **Gunta Apele**

Ar pirmo audzināmo klasi (1.-7. kl.), absolvēja 1958. gadā.

Foto no skolas arhīva

Un te ar audzinātāju jau izlaidumā 1980. gada jūnijā.

Foto no ģimenes arhīva

Mīļo skolotāj...

(..) Šodien raudāju, raudāju, kā var raudāt tikai bērnībā. Kāpēc? Tāpēc, ka cits aiz cita aiziet mīļi cilvēki – mamma, tēta, arī Jūs, mana skolotāja, vienmēr labsirdīgā un saprotošā. Vienmēr saposusies, modernā frizūrā, izkoptu latviešu valodu, kuru klausījāmie kā brīnumu!

Bērnības atmiņas man ir padrūmas. Bija pēckara laiks, piecdesmitie gadi, kad visapkārt valdīja nabadzība. Atceros

Skolotāju M. Lukašunas un E. Sudāres audzināti – 4. klase 1974. gada 1. septembrī, absolvēja 1980. gadā.

Foto no skolas arhīva.

Hruščova laikus, kad nebija baltmaizes, maizes. Skolā dalīja apaļas, nelielas, pelēkas bulciņas. Taču Jūs ar savu optimismu mani un pārējos "pabarojāt" garīgi. Rīkojāt pasākumus, dejas. Man vismīļākās

dusskolas 9. klases skolnieces, dienasgrāmatas

Visus vidusskolas gadus Elga dzīvoja Madonā, Blaumaņa ielā 3, pie mammas māsas, sauktas Martas tantes. Agros svētdienas rītos ar vilcienu mērots ceļš uz Dzelzavu – uz mājām. Pirmdienas rītos – atpakaļ uz Madonu. Mācību stundas notika pēcpusdienās, bet rītos Elgai bija jādodas atspēlēt klaviergabili mūzikas skolas klavierspēles skolotājai Katalimovai. Rakstīšanas stils atstāts, kāds tas ir bijis. Iekavās vietām, kur zināms, tuvāki paskaidrojumi.

1946. gada ziema. Pirmdien, 9. decembrī.

Piecēlos 6.30, 7.30 gāju uz Dzelzavas dzelzceļstaciju. Tā kā grozs bija ļoti smags, mani pavadīja un palīdzēja nest mammīte līdz lielajam tiltam. Mūs panāca Skopān meitas (Anna un Mērija), un tad gājām visas trīs kopā. Mērija nopirka biļetes, un gājām uz peronu. Kika (Jānis Gailums) ar Isti (Imants Sirsniņš) arī jau bija. Stacijā gāja ļoti jautri. Vagonā tikām diezgan labi. Madonā šoreiz nebija neviena sagaidītāja – "man". Drīz gāju spēlēt klavieres un arī atspēlēt.

Elga, 9. klases skolniece, 1946. gada 1. decembrī.

Foto no ģimenes arhīva

atmiņas ir palikušas par deju vakariem, kuros Jūs visas meitenes izdancinājāt. Atceraties? Mūs, pelēkos pīlēnus, tai skaitā mani, izcēlāt no solu rindām un pamatīgi izkustinājāt deju ritmā. Es taču skolas laikā biju gara dilba! Pat tautiskajās dejās mani neņēma! Taču Jūs nešķirojāt.

Tieši Jūsu attieksme man deva drošību mācīties un iet tālāk, un kļūt par to, kas es esmu. Varu Jūs iepriecināt! Jūs devāt ticību, labestību, gaišumu, kuru pārparēm dāļāju saviem skolēniem.

2007. gads.

Ar cieņu Jūsu skolniece – **Mārīte Lukašuna** (Vogina), 1967. gada absolvente

No Elgas Priednieces, Madonas vi-

atspēli gāja labi, Violeta vēlāk teica, ka Katalimova esot teikusi, ka šodien es esot ļoti labi spēlējusi. Skolā arī tā gāja – nekas. Izsauca krievu valodā, ielika 5-. Angļu valodā rakstījām klases darbu, bet nodzisa elektrība, un droši vien darbs būs šausmīgs. Pirms stundām mūsu klasi nofotografēja. Redzēs, kādas nu būs! Es jau nu gan droši vien būšu šausmīga! Violeta starpbrīžos staigāja ar Intu, es

ar Siliņu Ausmu. Mērijas skolā nebija, jo slima. Vakar, kad mani izsauca krievu valodā, Edgars teica priekšā. Vai arī citām viņš saka?

Trešdien, 11. decembrī.

(..) Pie manis atnāca Mērija. Runājām, kādus mūsu klase dos priekšnesumus uz Ziemassvētkiem. Zēni šodien teica, ka meitenes jau neko nevarot. Tāpēc mēs, taisni meitenes, domājam vingrot, bet vai tur kas iznāks? Grib jau arī dziedāt "Kas tie tādi, kas dziedāja?". Mērija saka, ka vajagot nodziedāt "Klusa nakts, svēta nakts", bet vai tas izdosies? Un, ja arī nodziedātu, ko tad teiktu pats direktors un citi skolotāji? Droši vien pazeminātu uzvešanās atzīmi! Šodien dabūju zināt, ka Martas tante ar Meirīti (Mēriju) ir lasījušas šo burtnīcu. Turpmāk noglabāšu labāk. Eju gulēt...

Pirmdien, 16. decembrī.

Piecēlos 8.30. Pulksten 10 gāju spēlēt. Ar atspēli gāja diezgan labi, tikai klase bija ļoti auksta, tāpēc stipri sala. Šorīt vēl sāpēja kāja no vakarvakara. Ballē man uzmina 11. a klases Siliņš un pārplēsa zeķi. Kāja ir uztūkusi, bet vakarvakarā ļoti sāpēja. Domrakstu neuzrakstīju. Skolotāja mani ļoti bāra par to, bet es? – klausījos gan ar bēdīgu seju, bet sevī tikai smējos un gaidīju, kad šī savu lekciju beigs(..)

Piektdien, 20. decembrī.

(..) Vakarā Martas tante stāstīja par septiņiem nošautajiem, kuri izlikti pie milicijas mājas. Esot laikam K. J. ar tēvu. Viņa teica, ka laikam arī trīs vīri no Dzelzavas. Es tīri satrūkos, vai tas var būt??? Saimniek, saimniek, vai tas var būt, ka Tevi??? Man sāka birt asaras, izgāju ķēķī, bet Meirīte bija jutusi, ka raudu, Martas tante domāja, ka dienasgrāmatas pēc, tāpēc teica, ka gan jau atradīšot, pati droši vien esot kur no-metusi! Burtnīcu arī atradu uz krēsla zem galda, tātad tante tur bija nolikusi un izlasījusi. Vai mani mājinieki zina par saimnieku? Ko teiks mammiņa? Asaras un asaras... Un mēs taču domājam... Mīļo Dieviņ, tas taču nevar būt, saki, ka tas tā nav!!!

Svētdien, 22. decembrī.

Naktī divos Anna piekļāvēja pie loga, un mēs gājām uz Madonas staci-

ju. Pie kases bija jau liela rinda priekšā. Ar lielu spiešanos dabūjām nopirkt biļetes. Kika vēl nebija, domājām, ka aizgulejies, tāpēc visi trīs skrējām uz Kika māju. Eglītis piesita pie loga – Kika aizgājis uz staciju. Nu diebām visi atpakaļ. Pie stacijas pieskrējām līdz ar vilciena pienākšanu. Pa ceļu gāja atkal traki. Iznāca vilcienā liela boksēšanās, smiešanās. Mājā gāja nu tā nekas. Pa dienu es saimniekoju, vakarā bišķi mācījos fiziku. Mamma parādīja manu kleitas drēbi un citas lietas.

Pirmdiena, 23. decembrī.

Šodien mana dzimšanas diena. Palieku jau 17 gadu veca. Tētis tomēr novēlēja man daudz laimes. Māsa Elza man piešķīra odiera pudeli(..) Aizbraukusi (uz Madonu), aizgāju spēlēt. Kataļimova teica, ka man uz eglīti jāspēlē valsis un maršs. Bet man taču nemaz kārtīgi viņi neiet, bet eglīte jau pēc sešām dienām!

Trešdien, 25. decembrī.

Šodien pirmie Ziemassvētki. Uz skolu nav jāiet. No rīta izmazgāju istabas, vēlāk strādāju rokdarbu. Martas tante par to bārās, ka taisni Pirmajos Ziemassvētkos es strādāju. Vēlāk mācījos. Domāju, kā ies mūsu eglītes vakarā skolā, kā man ies ar spēli? Kataļimova vakar pateica, lai rītu noteikti nākot atspēlēt. Kaut nu tik eglītes vakarā man nenojuktu gabali! Kaut Elza (māsa) ar bērniem (Andri un mazo Elziņu) nebrauktu uz mūsu vakaru, jo tas tomēr traucēs mani. Es uztraukšos vairāk un vēl sajaukšu.

Svētdien, 29. decembrī.

Uz skolu aizgāju 16-os(..), mūsu klase vēl bija maz skolēnu. Spēlēju klavieres. Tad Kataļimova mani izsauca pie

Elga ar Violetu zoodārzā pie Ķīšezera 1948. gada 19. jūlijā X Vispārējo latviešu dziesmu svētku laikā.

Foto no ģimenes arhīva

sevis (direktora kabinets), spēlēju. Tad atkal līdz priekšnesumu sākumam spēlēju klasē gammas(..) Pēc 11. a klases dziesmām Ozoliņ Imants ziņoja: "Spēlēs zolo M. utt. 9.-tās klases audzēkne E(lga) P(riedniece)." Man likās, ka zālē atskan izbīna, jo es taču nebiju nekad spēlējusi. Pirmais gabals gāja ar lielām bailēm, beigās aizmirsu vienu noti, tāpēc mazliet sajuka. Otrā gāja labi, tikai nezin kāpēc atmetu beigas, par ko arī pati ļoti satrūkos. Starpbrīdī skrēju uz klasi. Zane ar Ga. Dz. apsveica mani kā "brīvmāksliniecī". Satiku Kataļimovu, viņa mani mierināja un teica, ka labi esot bijis. Arī direktors teica "labi"(..) Uz tēju negāju, paliku balkonā. Kāpēc?– aizspītības, dēļ Is., K. (Kārļa), kauna, iedomības... Klasē Kļ. (klases audzinātāja Kļaviņa) izdeva liecības. Caurmērā tomēr četri, jo algebrā pieci. Ar šo vakaru nesmu visai apmierināta.

Šajā burtnīcā ieraksti turpināti līdz 1947. gada 17. septembrim.

Pirms vidusskolas noslēguma eksāmeniem 1950. gada 15. maijā.

Elga Priedniece aizmugures rindā 4. no kreisās.

Foto no ģimenes arhīva

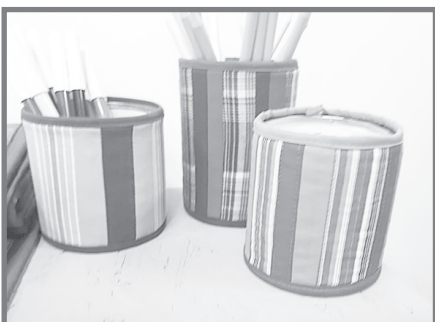
Jaunie projekti

15. novembra pēcpusdienā Sarkaņu bibliotēkā pulcējās projekta “Mācies un rodi otrreizēju pielietojumu” dalībnieki un interesenti uz noslēguma pasākumu un izstādes “Rodi otrreizēju pielietojumu” atklāšanu.

Sākumā projektu vadītāja Iveta klātesošos iepazīstināja ar kopsavilkumu par projekta norisi:

“Projektu realizēja biedrība *Sarkaņu pagasta kultūrmantojums* ar Madonas novada pašvaldības finansiālu atbalstu, kā rezultātā tika nopirkti Ģirta Ozola no paletēm gatavotie multifunkcionālie izstāžu stendi/podesti un I. Pliskas tekstilmozaikas nodarbībās apgūtas prasmes no lietotiem vīriešu kreklīm darināt ko jaunu. Biedrībai kā dāvinājumu dalībnieces izgatavoja dekoratīvos spilventiņus, kuri šobrīd redzami izstādē, bet vēlāk tiks izmantoti biedrības telpu interjerā. Paldies bibliotēkas vadītājam par atvēlētajām mājīgajām telpām izstādes izvietošanai, Ģirtam par kvalitatīvo darbu un pašvaldībai par atbalstu. Īpaša pateicība Ilzei par profesionāli pasniegtajām nodarbībām un gaumīgi izgatavotajiem pateicības rakstiem, ielūgu-

Gandarījums par paveikto

riešu kreklu materiāls, tā mācoties ekonomēt ģimenes budžetu, kļūt radošākām, varošākām.

Tekstilmozaikas pasniedzēja Ilze atsauc atmiņā nodarbību gaitu un pateicās dalībniecēm par radošumu un nopietno attieksmi pret darbu. Vairākas no viņām Ilzes nodarbības apmeklēja jau 2017. gadā un iecienīja šo tehniku. Īpaši priecēja Ausma, kura, neņemot vērā cienījamo vecumu (86), joprojām ieinteresē-

miem, apliecinājumiem, afišām.”

Praktiskajās nodarbībās dalībnieces šuva galda salvetes, iepirkumu maisiņus, dekoratīvos spilvenus, kā arī gatavoja rotas, jostas un citas noderīgas lietas. Nodarbībās gūtās iemaņas, strādājot ar tekstilmateriāliem un šujmašīnu, noderēs arī turpmāk šujot, lai radītu jaunas unikālas lietas gan sev, gan interjeram. Darba gaitā tika izmantoti audumu atgriezumi un pielietojuma aktualitāti zaudējušo vī-

ta apgūt jauno. Saņemot Ilzes gatavoto apliecinājumu par piedalīšanos izstādē, katra dalījās ar savām atziņām par gūto pieredzi, nodarbību pozitīvo gaisotni, jauniegūtajiem kontaktiem, rosināja biedrību organizēt līdzīgas nodarbības arī nākamajā gadā.

Par pasākuma omulību rūpējās dziesminiece Vīta Krūmiņa ar dziesmām un ģitāras spēli.

Iveta Bonštete, projekta vadītāja
Foto no biedrības arhīva

Vizītkarte

2018. gada pavasarī pēc vairāk nekā 20 gadu pārtraukuma atkal kopā sanāca grupa "Māgas", kas ballētāju vidū bija populāra tuvākā un tālākā apkārtnē. Šobrīd savā mājvietā, tautas namā "Kalnagravas", grupas dalībniekus var sastapt itin bieži, jo notiek regulāri mēģinājumi un gada laikā ir bijušas jau vairākas uzstāšanās.

Lai nedaudz ieskatītos grupas darbības vēstures lappusēs, aicināju muzicējošā sastāva dalībniekus uz sarunu.

Grupas "Māgas" pirmsākumi un nosaukuma rašanās vēsture

Kā sarunā atzīmē paši dalībnieki, grupa radusies sen. Tas bija laiks, kad par latviešu tautas atmodu un brīvību vēl skaļi nerunāja. Ainārs, dienot padomju armijā, vēstulju sarakstēs ar Gunti nolēma, ka vajadzētu izveidot kādu muzicējošu kolektīvu.

Par grupas rašanās gadu var uzskatīt 1984. gadu, kad kopā muzicēt sāka Modris Dvēselītis, Ainārs Strekalovs, Guntis Šahno, Gatis Grāvītis un Ivars Šmaukstelis. No dalībnieku vārdu pirmajiem burtiem arī radās grupas nosaukums MAGGI. Uz jautājumu, kā tad radās "Māgas", dalībnieki atceras, ka kāds (Andris Trečaks) no konkurējošās grupas ciemā (tolaik grupa "Elfi") regulāri tā viņus saucis. Tā arī nosaukums tautās aizgājis. Bundzinieks Ainārs atzīst, ka tagad katrā ziņā nekad nepiekrīstu tādām nosaukumam. Bet ir tā, kā ir, jo ar tādu nosaukumu grupu atpazīst joprojām sirdī jauni pusemūža cilvēki. Citu grupas nosaukumu viņi neatpazītu.

Sarunu turpinot, dalībnieki atceras, ka kaut kad tajos pašos laikos sāka veidoties grupa "Bruģis", tad gan vienas, gan otras grupas darbībā bijuši nelieli pār-

traukumi. "Māgas" nākamo vēstures lappusi sāk 80. gadu beigās, kad sastāvam pievienojas Edgars Janovskis. 2018. gada pavasarī var uzskatīt par grupas trešo atdzimšanu un 2019. gadu par "Māgu" 35. jubilejas gadu.

Vēlme atsākt muzicēt ik pa laikam par sevi atgādināja

Beidzot aktīvi muzicēt dažādos pasākumos, doma, ka vajadzētu atkal sanākt kopā grupas dalībniekiem bijusi vienmēr. Ģimenēs izauguši bērni, un tad ik pa laikam gribējies atgriezties pie tā, kas bijis tuvs jaunībā. Ainārs pa šo laiku turpinājis bungot Cēsaines pūtēju orķestrī, Edgars dziedāt Madonas kultūras nama jauktajā korī, bet kaut kā tomēr pietrūcis. Ikdienā grupas dalībnieki saglabāja draudzīgas attiecības, ik pa laikam satikušies un pārrunājuši vecos laikus. Kādā no šādām tikšanās reizēm pie bijušā skaņu operatora Aigara Janovska tika nolemts – pietiek runāt un kavēties atmiņās, jāsāk darīt! Bija arī četri personiņas interese – varam kaut ko vai jāmet plinte krūmos.

Šī pusotra gada laikā, kopš darbība atsākusies, ir pilnīgi skaidrs, ka izvēle bijusi pareiza. Dalībnieki atzīst, ka paši kļuvuši gudrāki, prasīgāki, uz izaugsmi tendēti.

Interesantākās un svarīgākās lietas, kas "Māgām" palikušas atmiņā

Noteikti visiem

Atkal kopā

"Māgas" kļuva par Madonas Kultūras nama koncertprogrammas 2019. gada septembrī.

atmiņā palikuši kādreiz tik populārie "Mikrofona favorīta vakari", "Mikrofona 93" aptaujas noslēguma koncerts, kuru varēja vērot arī televīzijas ekrānos, koncerts kopā ar leģendāro Edgaru Liepiņu vecajā Patkules klubā, muzicēšana kopā ar grupām "Labvēlīgais tips", "Šķembas". Ļoti patīcis muzicēt Rīgas klubos, tad vēl festivāli – "Durvis", "Adata", tāpat "Sinepes un Medus", kur tika konkurēts ar grupu "Bruģis".

Un neapšaubāmi svarīgākais tas, ka ir izdevies atjaunot grupas darbību un ka tas sagādā patiesu prieku un gandarījumu arī ikdienas darba gaitās.

Šodienas pasākuma apmeklētājs – kāds viņš ir?

Kā atzīst grupas dalībnieki, cik apmeklētāju, tik stilu, gaumju un citu variantu... Katrā ziņā balles apmeklētājs kļuvis kūrāks, arī gudrāks un prasīgāks. Visi grib labu skaņu, kvalitāti, bet...dejoj negrib. Daudzi jaunieši vispār nemāk dejojot, kautrējas vai bail no dejas. Vislabāk ir tad, ja izveidojas labs kontakts starp muzikantiem un apmeklētājiem.

Grupa "MAGGI" 80. gadu vidū.

"Māgas" 2019. gada vasarā

Grupās vēstures arhīva bildes.

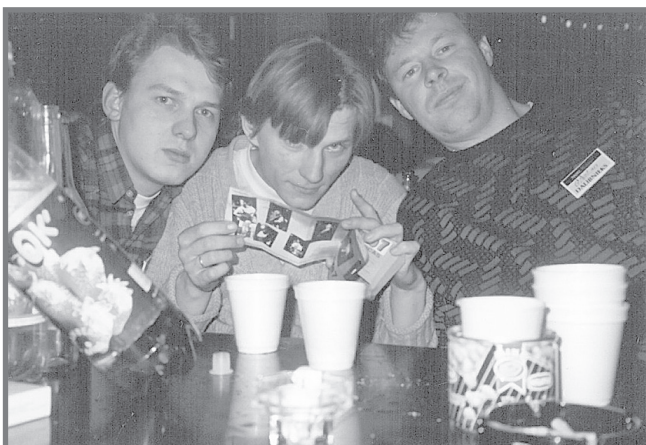
Sliktākais, kas var būt, ka ir tādi, kas sadzeras, lien uz skatuves, kaut ko sagāž vai vienkārši visu vakaru pievēršas tikai telefona ekrāniņam.

Dziesmas, kas daudzu gadu garumā ir aktuālas un patiek apmeklētājiem

Tās noteikti ir ļoti dažādas - no valša līdz rokam. Šķiet, ka favorītos joprojām ir "Līvu" "Svētelis", "Saldus saule", "Ziņģe par bailēm", tāpat kaut kas no "Jumpravas" un, protams, savējās - "Nāc līdz", "Tu mani atstāsi", "Veltījums". Kā atzīst grupas dalībnieki, jāmēģina iejusties dancotāja lomā - jābūt kaut kam jautram, arī kaut kam mierīgam. Jādzīvo līdzī laikiem.

Sastāvs, kas palicis gandrīz nemainīgs

Kā pastāsta Ainārs: "Mēs esam bērnības un skolas gadu draugi - Ainārs, Gatis, Guntis. Pārējie puīši ar gadiem nākuši klāt. Vienmēr esam izvēlējušies labākos - Ivars, Edgars. Ir muzicēts dažādā grupas sastāvā, bet pamats ir un,

ceru, arī būs - nemainīgs. Vēl ar mums kādu laiku bijuši Modris Dvēselītis, Valdijs Špaks, Sandris Sproģis un Austris Miezītis, tāpat Aigars Janovskis, kas kārtoja organizatoriskas un tehniskas lietas. Vispār par "Māgām" varētu interesantu grāmatu uzrakstīt!"

Viņu nedaudz paturpina Gatis: "Esam tie paši - VIENMĒR DZĪVI!"

Šobrīd grupas sastāvs:

Edgars Janovskis - balss, taustiņi

Gatis Grāvītis - basģitāra

Guntis Šahno - ģitāra

Ainārs Strekalovs - sitamie instrumenti

Ivars Šmukstelis - balss, ģitāra

Velējums "Sarkaņu Ziņu" lasītājiem Ziemassvētkos un Jaunajā gadā?

Ainārs: "Pats galvenais - veselību, pārējo nopirksim! Katrā ģimenē, mājā, sētā siltumu: iedegtas svečītes!"

Guntis: "Daudz sniega, veselību un panākumus Jaunajā gadā!"

Gatis: "Klusus un mīļus Ziemassvētkus, kuros vecītis atnes daudz dāvanu. Bagātu un veselīgu Jauno gadu!"

Edgars: "Nebūšu īpaši oriģināls un vēlēšu gaišus Ziemassvētkus (vismaz ar nedaudz sniedzīņu) un veselību Jaunajā gadā! Arī "Māgas" jaunāki nepaliek, tādēļ veselība ikkatram ir pats galvenais."

Valdas Kļaviņas teksts
Foto no grupas arhīva

Jaunieši darbībā

Skolēnu rudens brīvlaiks.

No mācībām brīvo nedēļu "Logā" pavadījām radoši – lējām sveces, ziepes, kā arī baudījām kulināros priekus, ceptot pavisam vienkāršos kārtainās mīklas pīrādziņus, kā arī atsvaidzinājām zināšanas picas cepšanas meistarklasē.

Neņemot vērā to, ka brīvlaiks ir atpūta no mācībām, skārām arī nopietnākas tēmas, skatoties Slimību profilakses un kontroles centra veidotās mācību filmas par tēmu – "Ņirgāšanās gan skolā, gan arī interneta portālos". Kā ierasts, brīvlaiku noslēdzām ar sportiskām aktivitātēm un filmu skatīšanos.

Aktivitātes "Logā"

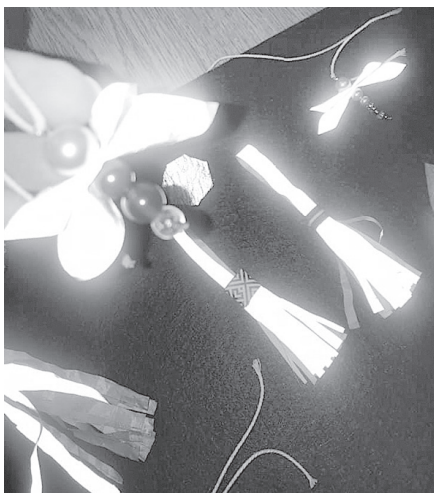
Tuvojoties laikam, kad dienas paliek īsākas, agrāk iestājas tumsa, jāsāk domāt par drošību, lai būtu uz ielas pamanāmi. Tādēļ novembri pasludinājām par Drošības mēnesi un aicinājām jauniešus veidot košus atstarotājus, kas gaumīgi iederas gan pie skolas somas, gan apģērba, apvienojot skaistumu ar drošību.

Tuvojoties Adventes laikam, Multifunkcionālajā centrā "Logs" aicinājām visus veidot adventes vainagus. Bērniem bija sagatavotas gan pamatnes, gan arī citi materiāli. Meistarīgās darbnīcas vadītājas Vivitas vadībā bija iespēja radīt košus un izteismīgus vai-

nagus. Ir patīss prieks, ka iesaistījās gan pieaugušie, gan arī bērni. Tas viss radīja jau Ziemassvētku noskaņu.

Un kas gan ir Ziemassvētki bez piparkūkām!

6. decembrī prasmīgās saimnieces Vivitas vadībā aicinājām uz piparkūku mīklas gatavošanas meistarklasi. Ieradās gan vietējie iedzīvotāji, gan arī madonieši, jo, kā izrādās, šī ir reta iespēja ko tādu iemācīties un darboties pašam. Nav jau nekā labāka par pašu gatavotām piparkūkām, kuru smarža piepilda māju ar burvīgu aromātu, radot Ziemassvētku noskaņu.

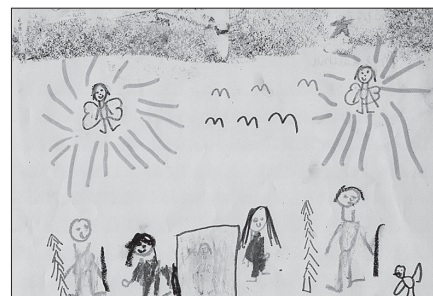
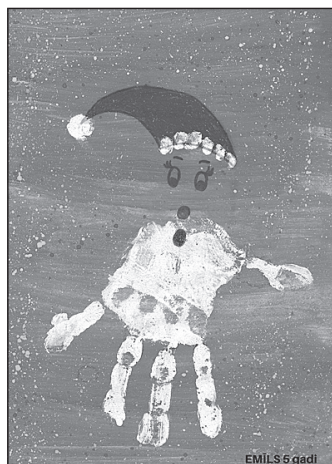
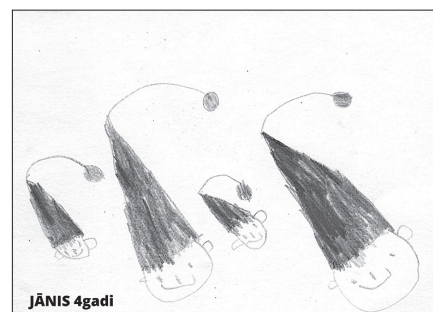
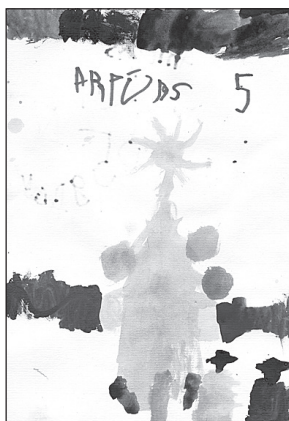
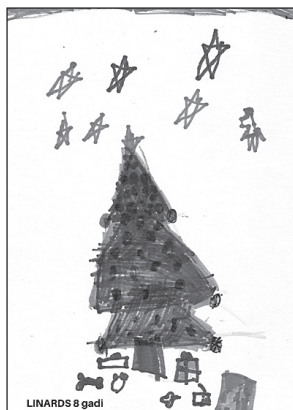
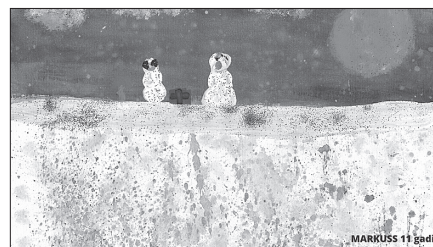
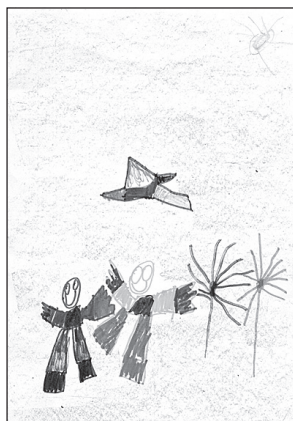
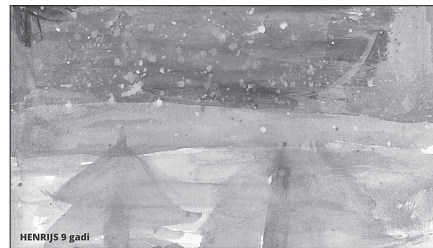
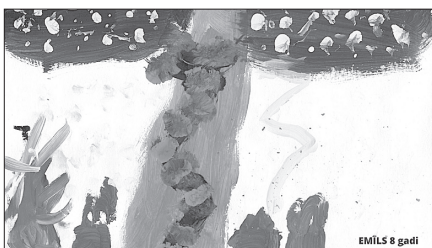
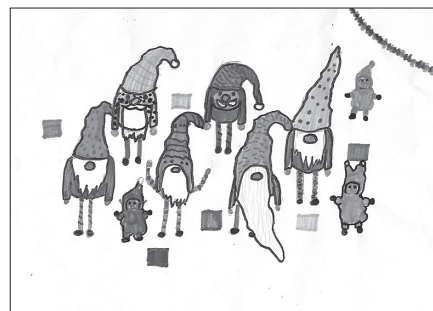
Tradīcija turpinās

Jau trešo gadu tradicionāli tiek organizēts zīmējumu konkurss “Ziemassvētku brīnums”. Tajā aicinām dalībniekus pasapņot par gaišo un mierpilno Ziemassvētku laiku, attēlojot to košā zīmējumā.

Šajā gadā ar saviem darbiem mūs priecēja bērni vecumā no 2 līdz 11 gadiem, kuri attēloja savu Ziemassvētku brīnumu.

Arī šajā gadā visi konkursa darbi tiks veidoti kā apsveikumu kartītes un tiks nosūtītas Sarkanu pagasta senioriem, lai inestu prieku un gaišumu viņu mājā.

Krista Voroslava, multifunkcionālā centra “Logs” vadītāja
Autores foto

Vēstures atspulgos

Neko jaunu nepateikšu, kā tikai pierasto teicienu, ka laiks paiet ātri, un nemanot 2019. gads būs pagājis, te rīts – te vakars.

Muzejs savus apmeklētājus gaida visu gadu, bet ražīgāk sākas darbs, kad nāk atvaļinājumu un ceļojumu laiks vasarā. Parasti tas iesākas ar starptautisko akciju – Muzeju nakti. Šajā pasākumā muzejos meklējam kādu noslēpumu, piedzīvojumu, tumsas un ēnu spēles, gaidām kaut ko neparastu. Tās ir sajūtas, kas apmeklētājam jāatrod, jābauda. Diezgan neierasti

parasta muzeja apmeklējumam.

Šogad Muzeju nakti ieskandējām 18. maija dienā ar tauru skaņām, R. Blaumaņa "Tālavas taurētāja" dzejoļa deklamācijām, vingrošanu un citām izdarībām, jo autorallija P37 kontrolpunkts bija "Jaundilmaņos", kur jāsavāc zināms punktu daudzums. Diena bija spraiga ar koši tērptiem autobraucējiem un lielu kņadu. Tik īsā laika sprīdī muzeja pagalmā nebija ilgi uzņēmis desmitiem automašīnu un pāris simt apmeklētāju.

Īsa atelpa, un Nakts tuvojas, kuru iesākām ar izstādes "Latvijas Sarkanajam krustam – 100" atklāšanu, kas gan dibināts 1918. gadā, bet šogad apritēja simts gadu kopš Latvijas Brīvības cīņām. Nav neviena kara, nevienas kaujas bez medicīniskās palīdzības. Jāglāb tas, ko vēl var izglābt – tas ir ārsta, medmāsa, sanitāra pienākums un darbs nemiera laikā. Tajā laikā Latvijas Sarkanā krusta organizācija bija svarīgs palīgs kareivju ārstēšanā, gan veicot citas funkcijas, kas saistītas ar ievainojumu seku likvidāciju.

Lai pasākuma laikā galvenās nebūtu tikai drūmas noskaņas, varēja mierīgi pasēdēt un paklausīties Elīnas Līces me-

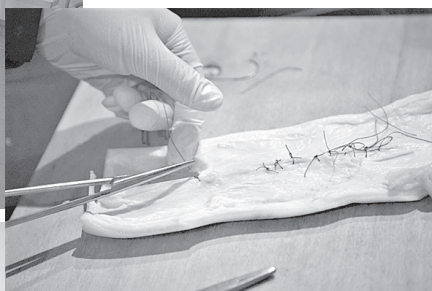
ditatīvo muzicēšanu Biežiņa istabā. Bet asāku izjūtu meklētājiem profesionāla ķirurga pavadībā bija iespēja mācīties

lais katls iztukšojās ātri – pati nepagaršoja. Paldies, ka neizbrāķēja.

Tā pienāca augusts, un 17. augustā pulcējās Bieziņu dzimtas

ģimenes, lai ne tikai pieminētu un atcerētos jau visiem pazīstamo profesoru Aleksandru Bieziņu – tālāk pasaulē izskanējušo vārdu, bet satiktos arī tie, kuri vēl šodien ir Bieziņi, un tie, kuru saknes ir Bieziņi. Vienu vārdu sakot – radu saiets. Tā nav pirmā reize, kad tiek radiniekī, šoreiz atvēršanas svētki grāmatai “Bieziņu dzimtas stāsti”. Grāmata tapa ilgu gadu pamatīgu pētījumu rezultātā. Tur ir visu pētījumu apkopojums līdz šodienai, kurus aizsāka prof. Arnis Vīksna un prof. Haralds Jansons. Pateicoties bijušā dzelzavieša Andra Bieziņa uzņēmībai, kurš savu savāktu

šuves uzlikšanu uz skalpeļa griezuma vietas. Šoreiz trenējāmie uz veikalā nopirkta cūkas ādas.

Un tad kārtā tradicionālajai muzeja zivju zupai – visiem izsalkušajiem. Kad sākam vārīt, nezinām, cik būs ēdāju, vai nebūs viss lērums pašiem jāapēd. Bet lie-

materiālu veiksmīgi savienoja ar iepriekš minētiem pētījumiem, izveidoja Bieziņu dzimtas koku. Bija uzdevums katram Bieziņu dzimtas zara parstāvim uzrakstīt atmiņas par tuviniekiem, kuri bija vēl sastapti vai kas dzirdēti. To visu kopā lika cesvainiete Sanita Dāboliņa un ar Birutas (Bieziņas) Banderes neatlaidību tika izdota grāmata. Gandarījums, ka Bieziņu dzimtas stāsts tagad ir vienkopus un katrs ar to var iepazīties muzejā. Ir daudzi jautājumi, uz kuriem vēl nav atbilžu, ir neskaidrības, nav papildu informācijas, daudz kas ir aizgājis nebūtībā līdzī paaudzēm.

Tie bija daži mirklī no gada lielākajiem pasākumiem, ar kuriem tika aizvadīts muzeja 30 gadu pastāvēšanas laiks. Paldies visiem muzeja cēlājiem un apmeklētājiem! Uz tikšanos!

Re, arī zvaigznēs ierakstīts

Tas pats, kas laukos plašos:

*Jāmeklē sudrabs, tas baltais, kas trīs
Tepatās – mūsos pašos.*

I.Ziedonis

Veiksmi darbos, radošas ieceres, labu veselību, mīlestību, spēku tikt pāri nebalstītiem dienai!

Ingrīda Pureniņa, Medicīnas profesora Aleksandra Bieziņa muzeja “Jaundilmaņi” vadītāja.

Agra Veckalniņa foto un foto no muzeja arhīva

Jaunumi bibliotēkās

Ar spirtu mandarīnu smaržu, kraukšķīgām piparkūkām un starojošām bērnu acīm tuvojas Ziemassvētku laiks un drīzi vien arī Jaunais gads. Dienas paliek arvien īsākas, taču nakts, piebērdamas debesis ar zvaigžņu paklāju, uzdzied savā burvībā. Cilvēki šajā laikā kļūst labestīgāki, dāsnāki un atvērtāki pasaulei. Gribas iepriecināt savus līdzcilvēkus, ir vēlme izdarīt ko ļoti labu un palīdzēt kādai noskumušai sirsniņai. Arī Biksēres bibliotēkā rūķis ir ienesis lielu dāvanu maisu – brīnumu ar skaistu grāmatu klāstu, lai lasītāji svētku gaidīšanas laikā varētu priecēt savas sirdis, izlasot skaistu grāmatu. Nelielam ieskatam pastāstīšu par dažām spilgtākajām grāmatām.

Grāmata par Sāvieni “**Sāvs nāk. Sāviena**” NT Klasika

Grāmata tapusi Latvijas Kultūras akadēmijas profesora, arheologa un kultūrvēsturnieka Jura Urtāna vadībā un

zinātniskā redakcijā. Izdevums ir zinātnisku rakstu krājums, kura sagatavošanā izmantoti 2016. - 2017. gadā Madonas novada Ļaudonas pagastā veikto lauka pētījumu materiāli. Autoru sagatavotās publikācijas atklāj Sāvienas ezera un tā apkārtnes kultūrvēsturiskā mantojuma liecības un nozīmi. Grāmatā nozīmīgu daļu aizņem apkopotā Sāvienas folklorā - gan agrāk pierakstītās pasakas, teikas, tautasdziesmas, mīklas u.c., gan mūsdienās dokumentētās vietējo iedzīvotāju mutvārdu liecības.

Karīnas Račko jaunā grāmata „**Sasietā**” Autora izdevums

Denīze Veitmane ir psiholoģe, kuras dzīvē viss šķiet pedantiski sakārtots pa plauktiņiem. Jaunajai sievietei ir veiksmīga karjera, gādīgs līgavainis un jau pēc nedēļas paredzētas krāšņas sapņu kāzas. Lai nosvinētu vecmeitu ballīti, tveicīgā jūlija sestdienā Denīze kopā ar labākajām draudzenēm dodas uz lau-

Ziemassvētku laiks Biksēres bibliotēkā

kiem. Rokas stiepiena attālumā šalc jūra, pļāvās ganās zirgi, dzirkstī bezrūpīgi smieklī un rozā šampanietis, taču pašā svinību kulminācijā negaidīti atgriežas rēgs no Denīzes pagātnes... liktenīgais vīrietis, kurš reiz salauzis viņas sirdi. Izrādās, pagātnes rētas nebūt nav sadzijušas. Vientulīgajā zvejniekrasta idillē no jauna uzjundī mežonīga kaisle, neatgriezeniski vedot atpakaļ agrāko izjūtu vētrās un uguņos. Pienākuma apziņas, ilgu un mīlestības pavedienu sasietai, Denīzei jāpieņem sarežģīts lēmums, taču... ja nu tas, ko viņa iedomājas mīlam, patiesībā nemaz neeksistē?

Ruta Vēra „**Sieviete no desmitās kājites**” Zvaigzne ABC

Ziemeļblāzma. Ekskluzīvs prezentācijas brauciens ar luksusa kruīza kuģi kopā ar preses pārstāvjiem, un Lo Bleklokai tā vienlaikus ir iespēja atgūties pēc šokējoša pārdzīvojuma. Tomēr viss izvēršas pavisam citādi... Pamodusies no

kliedziena, Lo saspringti ieklausās naktī un dzird skaļu šļakstu, it kā no blakus kajītes jūrā tiktu izvisti cilvēka ķermeņi. Izsteigusies ārā, viņa pārlicecas pār margām un pamana ūdenī šūpojamies kādu gaišu apveidu. Taču blakus esošajā kajītē neviens nav iemitināts, turklāt visi kuģa pasažieri ir uz vietas. Bezmiega nomocītā, satrauktā un arvien pieaugošas spriedzes pārņemtā Lo spiesta samierināties ar domu, ka droši vien kļūdījies. Bet ja nu tomēr uz kuģa atrodas slepkava? Un viņa ir vienīgā lieciniece... Kā lai aptur slepkavu, ja neviens netic tā esamībai?

Hokans Nesers „**Pavisam cits stāsts**” Zvaigzne ABC

2007. gada jūlijā pie kriminālinspektora Barbaroti durvīm uzrodas vēstule, kurā tiek detalizēti aprakstīta slepkavība, kas notiks viņu pašu klusajā pilsētā. Kad policijai izdodas atrast vēstulē minēto cilvēku, tas jau ir miris. Pienāk otra vēstule, pēc tam trešā un ceturrtā, un sākas ātrumsacīkstes, lai apturētu noziedznieku, pirms tas paspēj izpildīt vēstulēs solīto. Tiek atrasta anonīma dienasgrāmata, kurā ir aprakstīts kāds pirms pieciem gadiem Francijā noticis incidents. Un Barbaroti nav nepieciešams ilgs laiks, lai saprastu, ka dienasgrāmatā minētie cilvēki ir tie paši, kuru dzīvība šobrīd ir briesmās.

Maija Krekle „**Melanholiskais valsis**” Latvijas Mēdiji

Emīla Dārziņa sapnis par mīlestību.

1901. gadā Rīgā ierodas Pēterburgas konservatoriju nepabeidzis mūziķis un iemīl jaunu skolotāju. Diemžēl viņas sirds ir atdota citam. Cik parasts stāsts... Tikai tā varoņi ir neparasti - komponists Emīls Dārziņš, tulkotāja Marija Stalbova-Eglīte, rakstnieks, latviešu dekadentu vadonis Viktors Eglītis. Romāns ataino latviešu inteliģences dzīvi pagājušā gadsimta sākumā, tā lappusēs sastapsiet Raini un Aspaziju, Poruku, Blaumani, Virzu... Tomēr stāstījuma centrā ir Emīla Dārziņa dzīve.

Lārs Keplers „**Stalkers**” Mansards

“Stalkers” ir piektā sērijas grāmata ar dinamiskām nodaļām,

savstarpēji saistītu, spraigu sižeta līniju un dramatisku kulmināciju.

Līga Blaua „**Vija Artmane. Sirdī palikušie**” Jumava

Desmit gadus pēc grāmatas iznākšanas, otrreiz to izdodot Vijas Artmanes 90 gadu jubilejā, viņas toreizējos stāstus par viņai īpašajiem skatuves un filmu partneriem papildina to cilvēku atmiņas, kuriem Vija gan tolaik, gan vēl arvien ir īpaša un sirdī palikusi.

Kristīna Doda „**Mirušās meitenes skrējieni**” Kontinents

Viņa bēg... no māsīcas slepkavības, no vesela gada, ko viņa nespēj atcerēties. Viņa bēg no vīra, kurš, cerams, ir miris, no nabadzības un bailēm. Uzdomamās par Kellenu Adamsu, viņa pieņem vadītāja palīdzības darbu kūrortā Klusā okeāna ziemeļu piekrastē. Vētrajajā un viļņainajā krastā viņa cer atrast patvērumu, ko varētu saukt par savām mājām. Bet, atrodot kādas sievietes mirušo un sakropļoto ķermeni, viņa vienlaicīgi mēģina nosargāt savus noslēpumus un izmeklēt šo slepkavību... un pēc tam citu.

Biksēres bibliotēkā visa gada garumā noritēja labdarības grāmatu dāvinājums „**Dāvinu prieku Tev**”, kur lasītājiem bija iespēja atnest no mājas savas jau sen izlasītās grāmatas vai žurnālus ar domu, ka tās tālāk varēs lasīt citi. Uz šo labdarību atsaucās 17 cilvēki, par ko viņiem liels, liels Ziemassvētku paldies. Tie ir: Diāna Vaidote (Madona), Artūrs Briedis, Viktorija Grāvīte (Aizkuja), Anita Kurmīte, Inga Bārbale, Ēvalds Vilciņš, Agris Pavilaitis, Rita Antonova, Ija un Andis Miksoni, Agita un Ivars Auzāni, Velga Pērkone, Irita Paliēka (Biksēre), Benita Meļņika, Nikolajs Butreho (Patkule) un Vija Eļska (Sarkaņi). Pateicoties atsaucīgajiem grāmatu draugiem, kuri kopumā atnesa **173** grāmatas un **48** žurnālus, liela daļa (vērtīgākās grāmatas un žurnāli) tika ielaisti bibliotēkas krājumā, kuri tālāk priecēs mūsu lasītājus. Liels paldies jums!

Didzis Akmentiņš,

Madonas novada Sarkaņu pagasta
Biksēres bibliotēkas vadītājs

9. novembrī tautas namā “Kalnagravas” visi tika aicināti uz pirmo Danču vakaru. Vakara gaitā folkloras kopu “Libe” un “Vērtumnieki” dalībnieki ne tikai ieskandināja Mār-

tiņdienu ar tradicionālajām dziesmām, bet ikkatru aicināja iemēģināt deju soļus. Vakars pagāja sirsnīgā un labestīgā gaisotnē, un, vakaram noslēdzoties, gan apmeklētāji, gan folkloras kopu dalībnieki atzina, ka tradīcija noteikti jāturpina

18. novembrī Latvijas dzimšanas dienai veltītā koncerta ievadā apsveikuma vārdus sarkaniešiem un pasākuma viesiem veltīja Madonas novada pašvaldības izpilddirektore

Koncerta vadītāji – Eva, Kristiāns, Evelīna un Valda.

“Avotiņš” un “Kalnagravas” pēc koncerta.

Vita Robalte. Pasākuma turpinājumā koncerta vadītāju lomā lieliski iejutās jaunie aktieri Kristers Auzāns, Eva Rozentāle un Evelīna Kurmīte, ar dejas soli priecēja vidējās paaudzes deju kolektīvs “Kalnagravas”, sadzīvisku skeču izrādīja amatierteātris “Piņģerots”. Ļoti nozīmīgs šis koncerts bija pirmsskolas vecuma bērnu deju kolektīvam. Mūsu valsts 101. dzimšanas diena sakrīt arī ar šī kolektīva viena gada pastāvēšanu, kas aizritējis veiksmīgs un notikumiem bagāts. Lai mazajiem sarkaniešiem izdodas veiksmīgi turpināt dejas tradīcijas pagastā! Jubilejas reizē kolektīvs tika arī pie sava karoga ar nosaukumu “Avotiņš”. Kā pastāstīja kolek-

tīva vadītāja Ineta Simtiece, kolektīvs pie sava vārda ticis, izdiskutējot vairākus dalībnieku un viņu vecāku piedāvātos variantus. Koncerta noslēgumā kopīgā dejā vienotās vidējās paaudzes deju kolektīvs "Kalnagravas" un bērnu deju kolektīvs "Avotiņš" ar deju "Es piedzimu māmiņai", kas bija kā vēstījums, ka *jaunajā Latvijas simtgadē ejam ar skatu nākotnē.*

23. novembrī deju kolektīvs "Senči" Madonas kultūras namā piedalījās senioru deju kolektīva "Atvasara" 65 gadu jubilejas koncertā "Mūžīgais izaicinājums", kurā bez pašiem jubilāriem un sarkaniešiem vēl piedalījās senioru deju kolektīvs "Baltābele" no Garkalnes novada kultūras centra "Berģi", senioru deju kolektīvs "Ziemeļblāzma" no Rīgas kultūras pils "Ziemeļblāzma", senioru deju kolektīvs "Atvasara" no Ludzas, senioru deju kolektīvs "Rīgava" no Salaspils.

"Senči" kuplina "Atvasaras" jubileju.

30. novembrī jauniešu deju kolektīvs "Resgaļi" piedalījās deju kolektīvu draudzības koncertā "Iedejosim ziemā!" Rankas kultūras namā, kur saimnieku lomā iejutās Rankas jauniešu deju kolektīvs "Malduguns", kas savu darbību uzsācis vien šā gada septembrī. Bez "Resgaļiem" Rankā vēl viesojās Smiltenes novada deju kolektīvs "Amatnieki" un Varakļānu kultūras nama jauniešu deju kolektīvs "Ausmeņa".

"Resgaļi" Rankas kultūras namā

1. decembrī jauktais vokālais ansamblis "Rondo" kopā ar Dzelzavas kultūras nama sieviešu vokālo ansambli "Variants" ar koncertu priecēja Vecpiebalgas novada seniorus.

Koncerta dalībnieki izbauda Vecpiebalgas ziemu.

14. decembrī jauktais vokālais ansamblis "Rondo" kopā ar Dzelzavas kultūras nama sieviešu vokālā ansambļa "Variants" mūziķiem un solistiem koncertēja Barkavas pansionātā.

15. decembrī uz eglīti "Kalnagravās" pulcējās paši mazākie sarkanieši, kur viņus ar izrādi "Kurš ir Ziemassvētku vecītis?" priecēja radošā grupa "Teātris un es". Pasākuma apmeklētājiem bija iespēja dzīvot līdzī stāstam par Ziemeļbriedi, viņa kaimiņu Pingvīnu un, protams, Ziemassvētku vecīti. Pasākumam turpinoties, bērni kopā ar uzveduma tēliem un vecākiem vienotās kopīgās rotaļās. Lai saņemtu pašvaldības un vecāku sarūpētos saldumus, bērni ar ļoti lielu atbildības sajūtu visiem skandēja dzejolišus un dziesmas. Laiks sirsnīgā un ģimeniskā svētku atmosfērā pagāja nemanot, un visi, kas to vēlējas, varēja arī nofotografēties ar Ziemassvētku vecīti.

Svētku prieks kopā ar Pingvīnu, Ziemeļbriedi un Ziemassvētku vecīti.

Valdas Kļaviņas teksts
Foto no kolektīvu arhīva

Apsveikumi

*Tā sacīja meža māte,
Pa siliņu tecēdama:
Pūt, vējiņ, nelauz koku,
Mans bērniņš šūpulī.*

**Sarkaņu pagastā 2019. gada
pirmajā pusgadā piedzimuši
pieci bērniņi, no tiem trīs
meitenītes ar vārdiņiem:**

**Melisa
Melānija
Agate**

Un divi puisīši ar vārdiņiem:

**Ernests
Tomass**

**Sveicam laimīgos vecākus un
vecvecākus!**

*Ikvienam no mums svētku sajūtu dod
egļu mirdzums, piparkūku smarža un
karstvīna aromāts. Ikviens no mums
ir spējīgs sagādāt prieka un laimes
mirkli otram. Tad atcerēsimies par
to pēc iespējas biežāk, jo, darot
priecīgākus citus, arī mēs paši
kļūstam priecīgāki!*

Lai siltas sveču gaismas un egļu
smaržas apņemts ir Ziemassvētku
vakars,
Lai ticība gaišajam Jūs visus pavada
Jaunajā gadā!

Tautas nama "Kalnagravas" vadītāja
Valda Kļaviņa

*Ticiet Saulgriežu sniegiem,
kas zemi tīru un mirdzošu
padarīt māk,
Ticiet Ziemassvētku klusajam
brīnumam,
kuram dvēselē jāienāk!*

Sk. Kaldupe

Priecīgus gaišus svētkus!
Turiet lielus un mazus sapņus
padomā, jo sapņi piepildās!

Sarkaņu bibliotēkas vadītāja
Irina Bačuka

*Prieku Ziemassvētkos rada piparkūku un dāvanu gatavošana kopā ar
ģimeni. Sejās parādās smaidi, kad saņemam jaukus, mīļus un sirsnīgus
apsveikumus no saviem tuviniekiem, draugiem un mīļiem cilvēkiem. Acis
iemirdzas, kad aizdedzam brīnumsvecītes un iekaram tās eglītē. Jauka ir
dāvanu saņemšana un dzejoļu skaitīšana, taču vissvarīgākā ir svētku svi-
nēšana ģimenes lokā, redzot tuvākos smaidām un priecājamies. Lai skaisti
un dvēseliski Ziemassvētki, baudot kādu rūķu dāvāto lasīšanas brīnumu!
Darbīgu, veselīgu un ar gaišām domām bagātu Jauno - 2020. - gadu!*

Didzis Akmentiņš,

Madonas novada Sarkaņu pagasta
Biksēres bibliotēkas vadītājs

Afiša

"KALNAGRAVĀS"

29. decembrī plkst. 16.00
Gadumijas pasākums pagasta
senioriem

Jūs priecēs sarīkojumu deju
kolektīva "Rondo" dalībnieki,
grupa "Zeļļi", vēl būs kāds
pārsteigums

Dalības maksa 5,00 eiro
Pieteikties līdz 27. decembrim

Tālruni informācijai:

26414793 – Inga,
29424739 – Valda

**2020. gada 1. janvārī
plkst. 01.00**

Jaungada nakts balle
Spēlēs grupa "Rolise"
Ieejas maksa 5,00 eiro

4. janvārī plkst. 19.00

Tautas nama "Kalnagravas"
amatiermākslas kolektīvu koncerts
"Uz gadumijas sliekšņa"

Ieeja – bez maksas

1. februārī plkst. 22.00

Balle kopā ar grupu
"Zēģevaldes trio"

no Siguldas
Ieejas maksa 5,00 eiro

8. februārī plkst. 19.00

Deju kolektīvu sadancis
"Kalnā augšā!"
Piedalās vidējās paaudzes deju
kolektīvs "Kalnagravas" un draugu
kolektīvi

Ieeja – bez maksas

Līdzjūtība

*Mūža vakars krēslas spārniem
Tumsu auž un zvaigznes dedz.
Un pār gadiem aizgājušiem
Lielais miers nu sagšu sedz.*

Z. Purvs

**2019. gada otrajā pusgadā
mūža mierā aizgājuši:**

**Spodra Akmentiņa
Zigrīda Āboliņa
Andris Filīpenko
Jevgenija Mašņikova
Aida Pintāne
Ieva Stiprā
Raimonds Vīksne**

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem.
Lai aizgājušajiem vieglas dzimtās
zemes smiltis.

SARKAŅU PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Sarkaņu pagasta pārvalde, Madonas novads
Izdevuma redaktore Valda Kļaviņa, tel 29424739, e-pasts: valda.kalnagravas@inbox.lv
Redkolēģija Inga Bārbale, Inese Sudāre, Andris Trečaks
Iespiests SIA "Erante", Madonā, Saieta lauk. 2.
Datortiesības. Ofsetiespiedums.
Par rakstu saturu un faktu precizitāti atbild autors